

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 150549 24 Kž
Brčko, 04.02.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Amele Mustafić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog E.I. iz B., zbog kaznenih djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. i Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbama njegovih branitelja Dragane Vuković, odvjetnika iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Osmana Mulahalilović, odvjetnika iz Brčkog, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 150549 23 K od 09.08.2024. godine, nakon održane javne sjednice žalbenog vijeća, u prisustvu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Pave Radoš, optuženog i njegovih branitelja, donio je dana 04.02.2025. godine, slijedeću

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe branitelja optuženog E.I. iz B. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 150549 23 K od 09.08.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 150549 23 K od 09.08.2024. godine, optuženi E.I. iz B., oglašen je krivim da je radnjom pobliže opisanom u točki 1. izreke prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je prvostupanjski sud, uz primjenu članaka 7., 42., 43., 49., 50. stavak 1. točka b), 51. stavak 1. točke d) i e) i 54. stavak 1. istog zakona, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a radnjom opisanom u točki 2. izreke te presude, kazneno djelo Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je prvostupanjski sud, uz primjenu članaka 7., 42., 43., 49., 50. stavak 1. točka b), 51. stavak 1. točke d) i e) i 54. stavak 1. istog zakona, utvrdio kaznu zatvora u trajanju

od 2 (dva) mjeseca, nakon čega mu je temeljem navedenih zakonskih propisa i uz primjenu članka 54. stavak 2. točka b) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci.

Na temelju članka 232. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine opojne droge su oduzete.

Temeljem članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), sud je optuženog oslobodio obveze plaćanja troškova kaznenog postupka.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili branitelji optuženog E.I. – Dragana Vuković odvjetnik iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Osman Mulahalilović, odvjetnik iz Brčkog.

Odvjetnik Dragana Vuković je izjavila žalbu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede Kaznenog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kaznenopravnoj sankciji, predlažući da ovaj sud uvaži njenu žalbu kao osnovanu i pobijanu presudu preinači, tako da optuženog oslobodi od optužbe za navedena kaznena djela ili da navedenu presudu ukine i sam održi glavni pretres.

Odvjetnik Osman Mulahalilović je izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točke d) i k) i stavak 2., u svezi sa člancima 3., 7., 14. i 16. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, povrede Kaznenog zakona na štetu optuženog iz članka 298. stavak 1. točka a., u svezi sa člankom 232. stavak 1. i člankom 233. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud uvaži njegovu žalbu, ukine prvostupanjsku presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, u smislu članka 315. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je podneskom od 30.09.2024. godine dao odgovor na žalbu branitelja Dragane Vuković, u kojem navodi da je prvostupanjski sud, cijeneći sve izvedene dokaze, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj svezi, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, nakon čega je optuženog oglasio krivim, pri čemu nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba kaznenog postupka, niti povrijedio Kazneni zakon, a niti se prvostupanjska presuda temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, kao i da je optuženog za počinjeno kazneno djelo pravilno osudio na jedinstvenu kaznu zatvora, zbog čega predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi u cijelosti prvostupanjsku presudu.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 04.02.2025. godine, branitelji optuženog su ostali u svemu kod navoda i prijedloga istaknutih u podnesenim žalbama, a tužitelj kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu, u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u okviru žalbenih navoda branitelja optuženog, a po službenoj dužnosti i da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog sljedećih razloga.

Žalbe branitelja optuženog nisu osnovane.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka branitelj optuženog Dragana Vuković, odvjetnik Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a dijelom i branitelj Osman Mulahalilović, odvjetnik iz Brčkog, u podnesenim žalbama prigovaraju da je prvostupanjski sud donoseći pobijanu presudu povrijedio pravo optuženog na obranu, tako što je odbio molbu branitelja Osmana Mulahalilović za odgodu glavne rasprave zakazanu za 07.08.2024. godine, uz koju je u spis suda dostavljena punomoć na ime odvjetnika Osmana Mulahalilović iz Brčkog, kao izabranog branitelja optuženog E.I., koji je tom prigodom zatražio od suda da odgodi glavnu raspravu od 07.08.2024. godine kako bi omogućio izabranom branitelju pripremu obrane, obrazlažući takvu svoju odluku (točka 20. obrazloženja) tvrdnjama da je ovakav postupak optuženog usmjeren na odugovlačenje postupka.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama branitelja optuženog ovaj sud na temelju uvida u spis predmeta nije mogao zaključiti da je prigodom donošenja pobijane presude bilo kojom radnjom prvostupanjskog suda povrijeđeno pravo optuženog na obranu. Naime, optuženom je nakon podizanja optužnice, u skladu s člankom 45. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, postavljen branitelj po službenoj dužnosti iz reda odvjetnika Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, čemu se optuženi u čitavom tijeku prvostupanjskog kaznenog postupka nije protivio, a niti je zahtijevao da mu se postavi branitelj po njegovom izboru, nego se tijekom glavne rasprave pred prvostupanjskim sudom uz pomoć branitelja po službenoj dužnosti uredno koristio pravima na koja je poučen u skladu sa člankom 259. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Nakon okončanja dokaznog postupka i najave prvostupanjskog suda da se tužitelj i branitelj pripreme za iznošenje završne riječi, glavna rasprava zakazana za 31.07.2024. godine je odgođena radi zdravstvenog stanja optuženog, da bi neposredno prije održavanja glavne rasprave zakazane za 07.08.2024. godine u spis suda prispjela punomoć odvjetnika Osmana Mulahalilović iz Brčkog potpisana od strane optuženog E.I. uz podnesak u kojem branitelj Osman Mulahalilović moli sud da odgodi navedeno ročište s obzirom da je „angažiran“ tog 07.08.2024. godine, pa mu je potrebno vrijeme za pripremu obrane, na čemu je na navedenom ročištu inzistirao i sam optuženi. Imajući u vidu fazu kaznenog postupka (završna riječ), prvostupanjski sud nije prihvatio prijedlog „novoangažiranog“ branitelja, nego je nastavio kazneni postupak u prisustvu branitelja po službenoj dužnosti Dragane Vuković, odvjetnika iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koja je optuženom postavljena po službenoj dužnosti još u vrijeme dostavljanja optužnice od 02.03.2023. godine.

U takvim okolnostima, ovaj sud smatra da odlukom prvostupanjskog suda da ne udovolji molbi optuženog i njegovog izabranog branitelja i odgodi glavnu raspravu od 07.08.2024. godine, radi pripreme obrane od strane branitelja Osmana Mulahalilović, odvjetnika iz Brčkog, nego da okonča kazneni postupak protiv optuženog u prisustvu njegovog branitelja po službenoj dužnosti Dragane Vuković, odvjetnika iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nije povrijeđeno pravo na obranu optuženog, jer je tijekom cijelog prvostupanjskog postupka optuženi imao adekvatnu pravnu zaštitu, a da je inzistiranje na angažiranju novog izabranog branitelja, bez argumentiranog zahtjeva da mu se postojeći branitelj razriješi dužnosti, u završnoj fazi kaznenog postupka kada više nije postojala procesna mogućnost efektivnog angažmana na obrani optuženog, očito usmjereno na odugovlačenje postupka, zbog čega je pravilno postupio prvostupanjski sud, kada nije prihvatio takav prijedlog optuženog, odnosno, molbu novoizabranog branitelja optuženog za odgodu glavne rasprave (završna riječ) od 07.08.2024. godine, tako da zbog toga prvostupanjska presuda nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano prigovara u žalbama branitelja optuženog.

U okviru istog žalbenog osnova branitelj optuženog Dragana Vuković u žalbi ističe da se prvostupanjska presuda temelji na nezakonitim dokazima prikupljenim na temelju Naredbe za pretres Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 12.09.2022. godine, koja nije obuhvatala pretres rashodovanog motornog vozila „Ford Taurus“, u kojem su djelatnici Policije prigodom pretresa pronašli 60 tableta opojne droge (MDMA) i jednu plastičnu kutiju plave boje u kojoj se nalazila digitalna vaga, tako da se po mišljenju branitelja predmeti pronađeni pretresom tog vozila imaju smatrati nezakonitim dokazima, pa je prihvatanjem navedenih dokaza sud počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 10. stavci 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što je imalo utjecaja na zakonitost i pravilnost donesene presude.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori branitelja nisu osnovani iz razloga što se na temelju naredbe Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za pretresanje i privremeno oduzimanje predmeta od 12.09.2022. godine nedvojbeno može zaključiti da je naložen pretres osumnjičenog E.I., kuće i svih prostorija u ulici ..., garaže, radionice i pomoćnih objekata u dvorištu koje se nalazi u navedenoj ulici, koje koristi osumnjičeni E.I., kao i motornog vozila VW „Golf II“, crvene boje, registracijskih oznaka ..., koje također koristi osumnjičeni E.I. Postupajući po navedenoj naredbi ovlaštene službene osobe su sačinile odgovarajuće zapisnike o pretresu osumnjičenog, njegovog motornog vozila, kao i ostalih prostorija i pokretnih stvari koje se nalaze u ulici ..., uključujući garažu (radionicu) optuženog i pokretne stvari i predmete koji su se nalazi u toj radionici, kao i odgovarajuće potvrde o privremenom oduzimanju predmeta i naredbe o deponiranju privremeno oduzetih predmeta u depozit Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prigodom poduzimanja naprijed naloženih radnji djelatnici Policije su sačinili Izvještaj sa fotodokumentacijom, broj 14.02.6-04.4-68990/22 od 13.09.2022. godine, u kojem je fotografirana svaka od provedenih radnji, uključujući i pronalazak i oduzimanje plastične kutije plave boje u kojoj se nalazila digitalna vaga i jedne staklene bočice sa 60 tableta zelene boje sa logom mrtvačke

glave, koje svojim izgledom asociraju na opojnu drogu „Ekstazi“. S tim u svezi, točno je da naredbom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 12.09.2022. godine nije bio naložen pretres putničkog motornog vozila „Ford Taurus“, koje se nalazilo u garaži koju koristi optuženi, kao i da je upravo u prtljažniku tog vozila pronađena predmetna digitalna vaga i bočica sa 60 tableta koje asociraju na opojnu drogu „Ekstazi“. Međutim, sama ta činjenica ne dovodi u pitanje zakonitost navedenih dokaza. Naime, temeljem uvida u već spomenuti Izvještaj sa fotodokumentacijom od 13.09.2022. godine (fotografije 7 i 8), nedvojbeno se može zaključiti da se ono što je preostalo od vozila „Ford Taurus“, ne može smatrati pokretnom stvari u smislu članka 51. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da je evidentno da se radi o devastiranoj karoseriji putničkog motornog vozila koja nema prednjih vrata, poklopca spremnika, motora i unutarnjih sjedala, tako da se, po ocjeni ovoga suda, to što je ostalo od navedenog vozila može smatrati predmetom zatečenim u automehaničarskoj radionici optuženog za čiji pretres nije potrebna posebna naredba, kao u slučaju putničkog motornog vozila VW „Golf II“, koji je u voznom stanju i koristi ga optuženi. Stoga je po mišljenju ovoga suda pretres navedene stvari (devastirana šasija vozila „Ford Taurus“) obuhvaćen točkom 2. naredbe za pretres i privremeno oduzimanje predmeta Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 12.09.2022. godine (pretres garaže, radionice i pomoćnih objekata), tako da je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je digitalnu vagu i bočicu sa 60 tableta „Ekstazija“, prihvatio kao zakonito pribavljene dokaze, pa time nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 51. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, branitelj optuženog Dragana Vuković, a izabrani branitelj Osman Mulahalilović, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člancima 3., 7., 14. i 16. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, obrazlažući navedene žalbene osnove ne preciziraju u čemu bi se navedene bitne povrede odredaba kaznenog postupka trebale ogledati, nego suglasno tvrde da niti jedan od saslušanih svjedoka tužitelja nije potvrdio da je optuženi prodavao opojnu drogu, a niti da je u prostorijama svoje radionice ili spratu obiteljske kuće omogućavao njeno uživanje, te da se zaključak prvostupanjskog suda o krivici optuženog zbog počinjenja kaznenih djela koja mu se stavljaju na teret, zasniva na operativnim saznanjima koja su prikupile ovlaštene službene osobe Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. S tim u svezi, oba branitelja dovode u pitanje pravilnost odluke prvostupanjskog suda da ne prihvati iskaze svjedoka E.H., E.Č. i A.K., koje su dali tijekom dokaznog postupka u kojim su, za razliku od iskaza datih tijekom istrage u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, negirali da su kupovali opojnu drogu od optuženog, ocjenjujući tako date iskaze sa glavne rasprave kao paušalne, poklanjajući povjerenje „operativnim saznanjima“ policijskih službenika da se optuženi navodno bavi prodajom opojne droge i drugim omogućava njeno uživanje.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori branitelja optuženog ne mogu se prihvatiti kao osnovani iz razloga što je prvostupanjski sud, nakon što je u

relevantnom dijelu interpretirao iskaze svjedoka E.H., E.Č. i A.K., koje su dali kako tijekom glavne rasprave, tako i na zapisnik o saslušanju svjedoka iz istrage, u točki 10. obrazloženja pobijane presude, dao uvjerljive razloge zbog kojih nije mogao prihvatiti njihove iskaze date tijekom glavne rasprave. Takve razloge prvostupanjskog suda u cijelosti podržava i ovaj sud, jer su razlozi koje su navedeni svjedoci istaknuli zašto odstupaju od ranije datih iskaza iz istrage, do te mjere neuvjerljivi da se uglavnom svode na ničim argumentirane tvrdnje da su bili prisiljeni dati takve iskaze tijekom istrage. Na ovakav zaključak upućuje i činjenica da je svjedok A.K., tijekom svjedočenja na glavnoj raspravi, kao razloge odstupanja od iskaza datog u istrazi naveo da je od ovlaštenih službenih osoba „I. i S.“ prisiljen da kaže da je kupovao drogu od optuženog E.I. Međutim, temeljem uvida u zapisnik o njegovom saslušanju u istrazi od 12.09.2022. godine, nedvojbeno se može zaključiti da su saslušanje navedenog svjedoka obavile službene osobe E.S. i M.P. Slijedom toga, ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori oba branitelja da se odluka prvostupanjskog suda da optuženog oglasi krivim za kaznena djela opisana u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, temelji na operativnim saznanjima prikupljenim od strane ovlaštenih službenih osoba I.R., S.D., M.P., E.S. i M.R., nego naprotiv, kako to nedvojbeno proizilazi iz razloga prvostupanjskog suda, zaključak o krivici optuženog za nabavku i stavljanje u promet opojne droge, odnosno, omogućavanju uživanja opojne droge u prostorijama automehaničarske radionice i spratu obiteljske kuće, temelji na iskazima svjedoka A.K., E.H., E.Č., kao i svjedoka E.D., čiji iskaz iz istrage je pročitao na glavnoj raspravi od 06.12.2023. godine, koje su dali tijekom istrage u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Navedeni svjedoci su potvrdili da su u više navrata od optuženog E.I. tijekom 2022. godine kupovali opojnu drogu „Marihuana“ i „Amfetamin speed“, dok su isti svjedoci osim E.D. izjavili da su u više navrata tijekom 2022. godine, na spratu obiteljske kuće i automehaničarskoj radionici optuženog, uživali opojnu drogu „Marihuana“ i „Amfetamin speed“, kao i da su optuženom za tu drogu plaćali iznos od 10,00 KM, odnosno, iznos od 20,00 KM.

Na isti zaključak nedvojbeno upućuju i materijalni dokazi prikupljeni prigodom pretresa optuženog E.I., sprata njegove obiteljske kuće, radionice i dvorišta, od 12.09.2022. godine, kojom prigodom je od optuženog oduzeto 14,825 grama opojne droge „Marihuana“, 2,884 grama opojne droge „Amfetamin speed“, 60 tableta opojne droge „Ecstasy“ i digitalna vaga, dok je na spratu obiteljske kuće koju koristi optuženi izuzeta rolna streč folije, pribor za konzumiranje narkotičkih sredstava (tanjur, dvije kartice, papirna cjevčica za ušmrkavanje i makazice), 0,294 grama opojne droge „Amfetamin speed“, kao i 2,555 grama opojne droge „Marihuana“, što također nesumnjivo upućuje na zaključak da se optuženi bavio prodajom opojne droge i korisnicima omogućavao njeno uživanje u prostorijama svoje radionice, kao i na spratu obiteljske kuće koju koristi. Imajući u vidu da se radi o tri različite vrste opojnih sredstava, kao i o količini droge za koju se objektivno teško može zaključiti da se radi o drogi za osobne potrebe, na čemu se uporno i bez bilo kakve valjane argumentacije inzistira u žalbama branitelja optuženog, pravilno je prvostupanjski sud zaključio kako provedeni dokazi nesumnjivo ukazuju da je optuženi u vrijeme i na način kako je to opisano u izreci prvostupanjske presude držao opojnu drogu radi daljnje prodaje i u svojim prostorima omogućavao njeno uživanje. S tim u svezi, ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori branitelja da obrazloženje prvostupanjske presude ne

sadrži razloge o odlučnim činjenicama, odnosno, da prvostupanjski sud nije sa jednakom pažnjom ispitivao i utvrđivao činjenice koje terete optuženog i one koje idu u korist optuženog, kako se to neosnovano prigovara u žalbi branitelja Mulahalilovića, tako da po ocjeni ovoga suda prvostupanjska presuda nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k), odnosno, uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člancima 14. i 16. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Točno je da tijekom prvostupanjskog postupka, pa i u samoj prvostupanjskoj presudi, nije u cijelosti razjašnjeno kako je došlo do toga da je od optuženog prigodom pretresa oduzeto 2,884 grama (u žalbi se pogrešno navodi 2,844 grama) opojne droge „Amfetamin speed“, a da je na vještačenje Odjelu za kriminalističku tehniku, forenziku i KDZ - Ministarstva unutarnjih poslova Tuzlanskog kantona, od 07.11.2022. godine dostavljena, između ostalog, ukupno 4,477 grama opojne droge „Amfetamin speed“, koju razliku racionalnim metodima nije mogao objasniti vještak Šahin Hajdarević, kao niti ovlaštena službena osoba J.T., koji je sačinio zapisnik o vaganju nepoznate kremaste materije od 12.09.2022. godine, što je moglo izazvati opravdanu sumnju kod branitelja optuženog da se privremeno oduzeta opojna droga nije na adekvatan način deponirala u depozit Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prije slanja na vještačenje. Međutim, po ocjeni ovoga suda, bez obzira na očite propuste kod pohrane i zaštite dokaznog materijala, nije dovedeno u pitanje da se u slučaju sporne kremaste materije oduzete od optuženog, prigodom pretresa od 12.09.2022. godine, radilo o opojnoj drogi „Amfetamin speed“, što je nesporno utvrđeno vještačenjem po vještaku kemijske struke, jer tu činjenicu ne dovodi u pitanje niti sam optuženi, a razlika u količini opojne droge koja je konstatirana prigodom vaganja u prisustvu optuženog i one koja je zaprimljena na kemijsko vještačenje, nije od presudnog značaja za postojanje kaznenog djela i krivice optuženog, s obzirom na to da se optuženom u činjeničnom supstratu iz točke 1. izreke prvostupanjske presude, na teret stavlja da je posjedovao radi prodaje ukupno 2,884 grama opojne droge „Amfetamin speed“.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja branitelji optuženog na skoro identičan način ističu da Tužiteljstvo nije dokazalo da je optuženi prodavao ili drugim omogućavao uživanje opojne droge, odnosno, da je prvostupanjski sud na temelju provedenih dokaza pogrešno utvrdio da je optuženi držao opojnu drogu radi prodaje drugim korisnicima, te da takav zaključak nije potvrđen niti jednim provedenim dokazom, kao niti kojim to korisnicima je optuženi imao namjeru prodati privremeno oduzetu opojnu drogu, a niti je Tužiteljstvo predložilo i saslušalo svjedoke koji bi potvrdili da su od optuženog kupovali opojnu drogu. Branitelj Dragana Vuković dalje tvrdi da se iskazi ovlaštenih službenih osoba saslušanih u svojstvu svjedoka svode samo na operativna saznanja da se optuženi bavi prodajom opojne droge, ali da niti jedan od njih nije naveo ime osobe od koje je saznao da se optuženi bavi prodajom opojne droge, tako da sama operativna saznanja, bez drugih dokaza da se optuženi bavi prodajom opojne droge, nisu dovoljan činjenični osnov za zaključak koji je izveo prvostupanjski sud. Stoga je po mišljenju branitelja Dragane Vuković prvostupanjski sud odlučne činjenice morao zasnovati na iskazu optuženog u kojem tvrdi da je oduzetu opojnu drogu držao za svoje potrebe i na

više mjesta posebno upakiranu iz razloga što je znao da je posjedovanje narkotičkih sredstava prekršajno djelo, a veću količinu je posjedovao zato što je nabavka veće količine jeftinija. Isto se odnosi i na kazneno djelo omogućavanje uživanja opojnih droga, jer iz dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, po mišljenju branitelja nije pouzdano utvrđeno da je optuženi korisnicima nudio uživanje opojne droge u svojim prostorijama, nego su se „konzumenti sami koristili time“ i „pušili Marihuanu“ za vrijeme dok su čekali da im optuženi popravi njihov automobil.

Neosnovano se naprijed istaknutim žalbenim prigovorima branitelja optuženog dovodi u pitanje pravilnost činjeničnog stanja na kojem se temelji prvostupanjska presuda, u prvom redu zbog činjenice da su netočne žalbene tvrdnje da niti jedan od saslušanih svjedoka nije izjavio da se optuženi bavio prodajom opojne droge (točka 1. izreke), odnosno, da je optuženi korisnicima omogućavao uživanje opojne droge u svojim prostorijama (točka 2. izreke), jer je ovaj sud, odlučujući o osnovanosti žalbenih prigovora branitelja vezanih uz bitne povrede odredaba kaznenog postupka, ukazao zašto smatra da je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je prihvatio kao istinite iskaze svjedoka E.H., E.Č., A.K. i E.D., koje su dali tijekom istrage u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i u kojim su potvrdili da su u više navrata tijekom 2022. godine, ne samo kupovali od optuženog opojnu drogu „Marihuana“ i „Amfetamin speed“, nego i u više navrata sa njima nepoznatim osobama uživali opojnu drogu u radionici i na spratu obiteljske kuće koju koristi optuženi, dok su čekali da im optuženi popravi njihovo putničko motorno vozilo, te da su za kupovinu opojne droge „Marihuana“ optuženom plaćali iznos od 10,00 KM za jedan „joint“, odnosno, iznos od 20,00 KM za opojnu drogu „Amfetamin“. Osim toga, iz razloga prvostupanjskog suda se ne može zaključiti da je činjenično stanje na kojem se temelji prvostupanjska presuda zasnovano na iskazima ovlaštenih službenih osoba saslušanih tijekom glavne rasprave, odnosno, na njihovim operativnim saznanjima. S tim u svezi, nije opravdano očekivati da će ovlaštene službene osobe pred sudom otkriti identitet svojih „operativnih veza“, tako da ovlaštene službene osobe nisu svjedočile na okolnosti da se optuženi bavio prodajom opojne droge i kojim konkretnim korisnicima je omogućavao kupovinu i uživanje opojne droge, nego su svjedočili na okolnosti provođenja kaznenih istražnih radnji putem kojih su na zakonit način omogućili pribavljanje materijalnih dokaza koji su potvrdili iskaze naprijed saslušanih svjedoka korisnika opojnih droga koji su u više navrata tijekom 2022. godine od optuženog kupovali i u njegovim prostorijama uživali opojnu drogu. Stoga je sve prigovore branitelja optuženog u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovane, jer se po ocjeni ovog suda prvostupanjska presuda ne temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U okviru žalbenog osnova povreda Kaznenog zakona branitelj Dragana Vuković u žalbi ističe da je prvostupanjski sud povrijedio Kazneni zakon na štetu optuženog kada je radnje počinjenja koje se optuženom stavljaju na teret pravno ocijenio kao kazneno djelo neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga, a ne kao prekršaj posjedovanja narkotičkih sredstava, odnosno, kada nije utvrdio da je djelo za koje se optuženi goni nije kazneno djelo nego prekršaj. U okviru navedenog žalbenog osnova branitelj Osman Mulahalilović u žalbi ističe da je sud povrijedio Kazneni zakon na štetu optuženog u smislu članka 298. stavak 1.

točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u svezi s primjenom članka 232. stavak 1. i 233. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer iz provedenih dokaza nije pouzdano utvrđeno da je optuženi držao opojnu drogu radi prodaje, odnosno, da je korisnicima omogućavao njeno uživanje, jer je na temelju iskaza svjedoka koji su saslušani, kako na prijedlog tužitelja, tako i na prijedlog obrane, pouzdano utvrđeno da su navedeni svjedoci ponekad konzumirali opojnu drogu izvan kuće optuženog u vlastitim automobilima dok su čekali da im optuženi popravi njihova vozila, ali da nikada nisu kupovali opojnu drogu od optuženog, zbog čega branitelj Mulahalilović smatra da se u radnjama optuženog nisu stekla bitna obilježja kaznenih djela iz članka 232. stavak 1. i članka 233. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Suprotno naprijed iznesenim žalbenim tvrdnjama branitelja optuženog, ovaj sud smatra da je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je na temelju dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, koje je prihvatio kao relevantne i vjerodostojne, zaključio da su se u radnjama optuženog opisanim u točki 1. izreke pobijane presude, ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u radnjama opisanim u točki 2. izreke, sva zakonska obilježja kaznenog djela Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. S tim u svezi, ovaj sud smatra da su neosnovani žalbeni prigovori branitelja Dragane Vuković, da se u konkretnom slučaju radi o prekršaju iz članka 31. Zakona o javnom redu i miru Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 32/09), a ne o kaznenom djelu za koje je optuženi u točki 1. izreke prvostupanjske presude oglašen krivim, s obzirom na to da je na temelju, kako materijalnih dokaza, tako i iskaza svjedoka korisnika opojne droge, sa potpunom sigurnošću utvrđeno da se optuženi bavio nabavkom i prodajom opojnih droga „Marihuana“, „Amfetamin speed“ kao i opojne droge „Ecstasy“, jer količina oduzete droge od optuženog, kao i njena raznovrsnost, nesumnjivo ukazuju da je ona nabavljena i pripremljena za daljnu prodaju, kao i uživanje od strane većeg broja korisnika, tako da nije realno za očekivati da je sva ta oduzeta droga bila namijenjena za osobne potrebe optuženog.

Stoga je valjalo odbiti kao neosnovane, kako žalbene prigovore branitelja Dragane Vuković, tako i žalbene prigovore branitelja Osmana Mulahalilović, koji se odnose na povredu Kaznenog zakona na štetu optuženog, jer je prvostupanjski sud na temelju već pomenutih materijalnih dokaza, kao i iskaza svjedoka E.H., E.Č., E.D. i A.K., opravdano zaključio da su se u radnjama optuženog opisanim u točki 1. izreke pobijane presude ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1., a u radnjama opisanim u točki 2. izreke pobijane presude, sva zakonska obilježja kaznenog djela Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da i po ocjeni ovog suda donošenjem pobijane presude prvostupanjski sud nije povrijedio Kazneni zakon na štetu optuženog u smislu članka 298. stavak 1. točka a) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na koncu branitelj optuženog Dragana Vuković, pobijajući prvostupanjsku presudu zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji, u žalbi ističe da je odluka suda o kaznenopravnoj sankciji u cijelosti odraz bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede Kaznenog zakona i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navodeći da pod pretpostavkom da je optuženi počinio kaznena djela za koja ga je prvostupanjski sud oglasio krivim, onda mu je prvostupanjski sud izrekao prestrogu kaznenu sankciju, jer nije u dovoljnoj mjeri cijenio dokaze koje je u spis suda priložila obrana optuženog iz kojih se može zaključiti da je optuženi u više navrata surađivao sa Policijom, o čemu postoje odgovarajuće službene zabilješke, na temelju kojih saznanja je Policija provela veće akcije vezane za opojnu drogu, bez kojih informacija navedene akcije ne bi bilo moguće provesti, a što su tijekom prvostupanjskog postupka potvrdili policijski službenici M.R. i E.S. Osim toga, branitelj smatra da je prvostupanjski sud, pri odmjeravanju kazne optuženom, dao premali značaj njegovim obiteljskim prilikama (optuženi se stara o maloljetnoj kćerki koja se već tri godine nalazi kod njega), da je i sam optuženi uživatelj opojne droge, što po mišljenju branitelja ima karakter osobito olakšavajućih okolnosti, zbog čega je optuženom „pod pretpostavkom da je počinio navedena kaznena djela, a nije, trebalo izreći znatno blažu kaznenu sankciju, odnosno, optuženog osloboditi od optužbe“.

Neosnovano se žalbom branitelja Dragane Vuković dovodi u pitanje visina, kako pojedinačno utvrđenih kazni za svako od kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, tako i izrečene jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, jer se iz obrazloženja prvostupanjske presude (točka 20.) nedvojbeno može zaključiti da je prvostupanjski sud kod izbora vrste i visine kaznene sankcije koju će izreći optuženog postupio u svemu u skladu s člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uzimajući u obzir, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti, među kojima su upravo one okolnosti na kojim u žalbi inzistira branitelj, dajući im odgovarajući značaj, što se nesumnjivo može zaključiti iz činjenice da je evidentnim olakšavajućim okolnostima na strani optuženog, koje se odnose na njegove obiteljske prilike i suradnju sa organima gonjenja, dao karakter osobito olakšavajućih okolnosti, zbog čega je optuženom za svako od kaznenih djela za koje je oglašen krivim utvrdio pojedinačne kazne ispod donje granice zakonom propisanih za to djelo i u skladu sa člankom 54. stavak 2. točka b) Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci. Tom prigodom prvostupanjski sud opravdano na strani optuženog nije cijenio raniju osuđivanost za isto kazneno djelo, iako je u optužnici navedeno da je pravosnažnom presudom Općinskog suda Gradačac od 02.12.2011. godine, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, uvjetno na 1 (jednu) godinu, zbog počinjenja kaznenog djela Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da je na temelju dokaza obrane Do3 utvrđeno da je navedena kazna brisana iz kaznene evidencije, pa se optuženi u skladu s člankom 125. stavak 7. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ima smatrati neosuđivanom osobom. Slijedom svega naprijed iznesenog ovaj sud smatra da su, kako pojedinačno utvrđene kazne za svako od kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, tako i dosuđena jedinstvena kazna, u potpunosti adekvatne težini kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, okolnostima njihovog počinjenja, kao i osobnim i obiteljskim prilikama optuženog, te da će se

dosuđenom jedinstvenom kaznom zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, u slučaju optuženog E.I., u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako je iz svega naprijed izloženog razvidno da su žalbe branitelja Dragane Vuković, odvjetnika iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Osmana Mulahalilović, odvjetnika iz Brčkog, u cijelosti neosnovane, ovaj sud je u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić